

De lege artis

Wystawa jest prezentacją najnowszych nabytków Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi, jakie trafiły do zbiorów instytucji w grudniu ubiegłego roku. Dzięki temu przekazowi Galeria wzbogaciła się o dziewięć obrazów Jana Łukasika, jednego z członków łódzkiej Grupy Realistów. Prace pochodzą z różnych etapów twórczości artysty, od lat 40. aż do lat 70. XX wieku i stanowią istotną reprezentację działań autora na przestrzeni ponad trzydziestu lat. Wśród podarowanych Galerii dzieł znalazły się m.in. melancholijne martwe natury, łódzkie pejzaże, jak Widok z okna mieszkania artysty na smutną, szarą ówczesną rzeczywistość, katastroficzny Napalm czy sceny prezentujące zmagania sportowe obserwowane osobiście przez autora i przedstawione w Sztangiście czy Nokaucie.

Dotychczas galeria posiadała w kolekcji malarstwa tylko jedno płótno twórcy zatytułowane „Rymarz”, dlatego jednorazowy przekaz dziewięciu obrazów Jana Łukasika stanowi dla Instytucji ważny asumpt gromadzenia prac łódzkich artystów wizualnych XX i XXI wieku do własnych zbiorów i podkreśla istotność ochrony przez Miejską Galerię Sztuki w Łodzi spuścizny artystycznej dla historii i tożsamości naszego miasta.

Jan Łukasik urodził się 25 grudnia 1910 roku w Podlesiu, w dawnym powiecie zamojskim. Wychowywał się w Zamościu, gdzie ukończył w 1931 roku gimnazjum im. Jana Zamoyskiego. Od najmłodszych lat malował i rysował krajobrazy rodzinnego Podlesia w postaci akwarel eksponowanych na ogólnopolskiej wystawie prac gimnazjalistów, towarzyszącej I Targom Poznańskim w 1925 roku.

Łukasik zamierzał studiować na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, jednak ostatecznie rozpoczął studia prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (lata 1932-1937).

W czasie wojny przebywał w Radomiu, gdzie w latach 1941-1943 uczył się malarstwa w prywatnej pracowni łódzkiego artysty Wacława Dobrowolskiego. Ze studiów wyniósł zamiłowanie do rzetelnego, jak sam mówił, „opisywania przedmiotu”.

Po wojnie zamieszkał w Łodzi, gdzie zdał egzaminy sędziowski i adwokacki. Równolegle, w latach 1946-1949 uczył się w prywatnej pracowni prof. Adama Rychtarskiego - pedagoga Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. Szybko talent Łukasika został dostrzeżony, bo już w 1951 roku został przyjęty do łódzkiego Związku Polskich Artystów Plastyków. Sześć lat później (lata 1957-1958) objął funkcję Prezesa Łódzkiego Oddziału ZPAP. W momencie wstąpienia do ZPAP całkowicie zerwał z karierą prawniczą, poświęcając się wyłącznie działalności artystycznej. Był przede wszystkim malarzem, choć tworzył również grafiki i rysunki. Zmarł 10 maja 1990 roku w Łodzi.